

ספר הזוהר

מהתנא האלוכי

רבי שמעון בר יוחאי זע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
וב- 2 דקות ביום ילמד ספרא דצניעותא.
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים"
(הגהות הרמ"ז דף קעח:)

פרשת בראשית

דף היומי יום שבת

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א

חודש ניסן שנת "ביאת משיח" - (771) תשע"א לפ"ק

בספרא דא יקחון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"

רחוב נתן אלפז 150 שדרות תובב"א טל: 08-6899115

חדש אדר תשע"א - לכבוד יומא הלולא

דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק

שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר נגאל

ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מוסד תפארת אריאל - סוכת לזיתן

מספר עמותה רשומה # 58033516

בראשות הרב הגאון רבי שמעון בר יוחאי שליט"א

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"

רחוב נתן אלבז 150 שדרות תובב"א, טל: 08-6899115

**חודש אייר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הילולא דרבי שמעון בר יוחאי
ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק**

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

זוהר תורה

הַקְדָּמָה וְקִרְיָאָה נִרְגָּשֶׁת לְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר

בְּשִׁבְחַ וְהוֹדָתָה לְהִשְׁתַּיֵּת עַל כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ, וְעַל שְׂזַכִּינוּ בִּסְ"ד לְהַדְפִּיס אֶת תַּהֲסָפֵי רִ"זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ עֲבוּר מִתְּפִלְלֵי בֵּית מִדְרָשׁ "מְדַרְשֶׁת שְׁדֵרוֹת". כִּידוּעַ לְכָל אֶחָד הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה שֶׁל לְמוֹד זוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ שֶׁמְשַׁפֵּיעָה עַל הָאָדָם קְדוּשָׁה וְטְהָרָה וְשִׁמְקַרְבֵּת אֶת הַגְּאוּלָּה, וְעוֹד מַעֲלוֹת רַבּוֹת, עַל כֵּן בִּסְ"ד נֶאֱרָגוּ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ שֶׁכָּל אֶב יִלְמַד עִם בְּנוֹ בְּכָל יוֹם וּבְשִׁבְתַּת קוֹדֶשׁ כַּמָּה דְקוֹת מֵהַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ וְכָךְ נִסְיִים כָּל שְׁבוּעָה אֶת הַסְּדָרָה שֶׁל הַשְּׁבוּעָה. הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי" שֶׁבְּרָאוּ עוֹמֵד הַצְּדִיק הַקּוֹדֶשׁ רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס הָאֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א שֶׁמְשַׁקֵּיעַ אֶת כָּל יָמָיו לְמַעַן קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְמַעַן זִכּוּי הַרְבִּים, וְלְמַעַן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, "כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד", - דַּעוּ לָכֶם כִּי לֹא בְּשׂוֹר וְדָם מִבְּקִשׁ מִמָּכֶם, אֶלָּא הַשְּׂכִינָה הַקּוֹדֶשׁה וְכָל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה וְהִיכְלוּ שֶׁל מְשִׁיחַ, עִם הַמְּשִׁיחַ בְּעַצְמוֹ מִבְּקִשִּׁים מִמָּכֶם כָּל רַבְנֵי בְּתֵי הַכְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, אֲנֵא לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמַיִם וְלְמַעַן קְרוֹב הַגְּאוּלָּה, הַדְּפִיסוּ אֶת הַסֵּפֶר לְמִתְּפִלְלֵי בֵּית מְדַרְשְׁכֶם, לְמַעַן יִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם וּבְפָרֵט בְּשִׁבְתַּת קוֹדֶשׁ מֵהַזוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ, וּבִסְ"ד כָּל שְׁבוּעָה לְסַיֵּם אֶת הַסְּדָרָה שֶׁל הַשְּׁבוּעָה, אֵין צוֹרֵךְ לְבַקֵּשׁ רְשׁוּת, כָּל מִי שְׂרוֹצֶה יְכוֹל לְהִיּוֹת מְהַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים וְלְהַדְפִּיס עוֹד וְעוֹד עוֹתֻקִּים. - אִם עֲדִין יֵשׁ לָכֶם סְפָקוֹת [אוּ צְרִיכִים עֲזָרָה] הַתְּקַשְׁרוּ לְמַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי, בְּטֵלְפוֹן: 054-8436784. - לְמַעַן קְרוֹב הַגְּאוּלָּה עֲשֵׂה זֹאת עִכְשָׁו, אֵל תַּחֲפָה לְמַחֵר !!! - הֵרֵב שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחֵאִי.

בְּרַבַּת כ"ק אֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

"יִפֹּל מִצְדָּה אֶלְף וּרְבָבָה מִימִינָה אֶלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ", וְעַל כָּל הַגּוֹיִם הַרְשָׁעִים תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וְפָחַד" וְכָל מַחְשַׁבְתֶּם הַרְעָה תִּשׁוּב בְּרָאשִׁים, "בוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרוּהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעֵל. יָשׁוּב עִמָּלוּ בְּרָאוּשׁוֹ וְעַל קְדָקְדוֹ חָמְסוֹ יִרְד". - הַבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה לְשִׁדְרַת הָעִיר שְׂזַכּוּ הַדְּפִיס אֶת הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" וְלַחֲלַק לְבְתֵי מְדַרְשׁ, וּבּוֹדָאֵי בְּזָכוּת הַהַתְּדַבְּקוֹת בְּרִשְׁב"י זִי"ע לֹא יִנְזָקוּ כָּלֵל וְעַקָר, וַיִּשְׁמְרוּ מִכָּל מַשְׁחִית, וְכִמוֹ שְׁנַעֲשׂוּ נִסִּים לְיִשְׂרָאֵל בְּצִאתֶם מִמִּצְרַיִם" וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיָּבֵא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וְהַחֲשָׁךְ וַיֹּאֵר אֶת הַלְּיָלָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלְּיָלָה". כֵּן יִסּוּכָךְ וַיִּגַּן זְכוּתָא דְרִשְׁב"י עַל כָּל הַלּוֹמְדִים וְהַמְּסַיְעִים וּמְזַכֵּי הַרְבִּים לְהַשְׁמֵר וְלִהְיוֹת מְהַפְּצוֹת וְהַטִּילִים שֶׁל יִנְזָקוּ כָּלֵל וְעַקָר, וְלִהְתְּבָרַךְ בְּכָל מִילֵי דְמִיטָב וְלְזָכוּת לְגְאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בִּב"א, כִּי"ר.

תוכן הענינים ומפתחות הזוהר

- נד. קין אומר להקב"ה אם מפניך אהיה נסתר כל המוצא אותי יהרגני..... מה
- נה. אות מכ"ב אותיות נתן ה' על קין להגן עליו..... מה
- נו. על שחזר קין בתשובה נשאר בעונש נוד בלבד..... מה
- נז. נעמה היא אמן של שדים..... מו
- נח. הוריד הקדוש ברוך הוא לאדם את ספר רזיאל המלאך..... מז
- מי גרם לי שמחה - אדם הראשון שהוא פעלו של הקב"ה..... מז
- לאברהם וחנוך ניתן ספר תולדות אדם..... מז
- הורידו לאדם הראשון ספר משמים ובו היה יודע חכמה העליונה..... מח
- נט. ברכות אינן נמצאות אלא במקום שנמצאים זכר ונקבה..... ט
- ס. שת נולד בתיקון הגוף ובתיקון הנפש..... ט
- סא. בימי אנוש הבינו אף הנערים בחכמות עליונות ולא האמינו בהקב"ה.. נא
- טפשות דור בני המבול..... נא
- סב. חנוך לקחו הקדוש ברוך הוא טרם זמנו שלא יחטא..... נב
- אלמלא שמר אדם מלאכול את עץ הדעת היה קיים לעולם..... נב
- סג. נח נולד מהול ולפיכך קראו שמו נח על שם הנחמה שיביא לעולם... נג
- סד. עז"א ועזא"ל הפילים הקדוש ברוך הוא מן העולם הבא..... נד
- הבאים מקין אינם נקראים אלא בני אלקים..... נד
- בשעה שנגזר על האדם מיתה - פרש אדם מחוה..... נד
- סה. הנפילים הם שכתוב ועוף יעופף על הארץ..... נה
- ששים הם בארץ כמנין שלמעלה..... נה
- סו. נתמלאה סאתם כשהיו שופכי דמים לחנם..... נה
- סז. הקדוש ברוך הוא כביכול נעצב על לבו כשמאביד מעשי ידיו מן העולםנו
- על מה ניחם ה'..... נו
- סח. על אף שהקב"ה מתריע על הרע שיביא אין האדם יכול להשמר מפני
- הדין..... נח
- סט. נ"ח בהיפוך אותיות ח"ן, ע"ר בהיפוך אותיות ר"ע..... נח
- צדיקים אור להם ורשעים אפלה להם..... נח

מפתח מקורות הזוהר בעמוד 24

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב'

נד. קין אומר להקדוש ברוך הוא אם מפניך אהיה נסתר כל המוצא אותי יהרגני

"הֵן גִּרְשֶׁת אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְגו'", אמר רבי אלעזר בשעה שחטא קין היה מפחד, לפי שראה לפניו מיני מחנות מזוינים הבאים להרגו, וכאשר חזר בתשובה מה אמר, הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר, מה מפניך אסתר, אלא אהיה נהרס מבנין שלי^[ק] רבי אבא אמר כמו שכתוב (תהלים כ"ג): "וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ" - "וַיִּסְתֵּר מִלְּשֵׁה פָּנָיו", ועל זה אמר ומפניך אסתר, מאותן פנים שלך אהיה נסתר שלא ישגיחו עלי^[ק] ובשביל זה והיה כל מוצאי יהרגני.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב'

נה. אות מכ"ב אותיות נתן ה' על קין להגן עליו
"וַיִּשֶׂם ה' לְקִין אוֹת וְגו'", מהו אות, אות אחת מעשרים ושתים אותיות של התורה נתן עליו להגן עליו.

תוספתא - זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד עמוד ב'

נו. על שחזר קין בתשובה נשאר בעונש נוד בלבד
וַיֵּצֵא קִין מִלְּפָנֵי ה' וְגו'", כיון שאמר קין גדול עוני מנשא, מחל לו הקדוש ברוך הוא מחצה מעונשו, משום שגזר עליו בתחלה ואמר לו נע ונד תהיה בארץ, ועתה נשאר בהעונש של נד בלבד, זה שכתוב: "וַיֵּצֵא קִין מִלְּפָנֵי ה' וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נֹדֵד", כלומר שכאשר יצא מלפני ה', היה בשביל להיות נד בארץ ולא נע, ועוד אמרו שכאשר יצא קין מלפני ה', אמר לו אדם, בני מה נעשה על דינך, אמר לו קין, אבי כבר נתבשרתי שמחל לי הקדוש ברוך הוא להשאר בנוד בלבד, אמר לו אדם איך נעשה כך, אמר לו קין בשביל שחזרתי בתשובה והודיתי לפניו, אמר

זיו הזוהר

קז. דורש פניך לשון אף, ואסתר לשון הריסת בנין, שעל ידי האף יהרס בנין שלו שלא ישאר ממנו זרע אנשים זרע של קימא.
קח. דורש פניך לשון השגחה, ואסתר לשון הסתרה.

אדם, וכי כך הוא רב וחזק כח התשובה, ואנכי לא ידעתי, התחיל לשבח לרבוננו ולהודות לו, פתח ואמר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה, כלומר טוב לשבח ולשוב ולהתודות לפני הקדוש ברוך הוא, ע"כ.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'

נז. נעמה היא אמן של שדים

"וְאֶחָחוֹת תּוֹבֵל קִין נְעֻמָּה", אמר רבי חייא מה ענין כאן שאמר הכתוב כי שמה נעמה, אלא משום שהיו אנשים זונים אחריה, ואפילו רוחות ושדים, רבי יצחק אמר אותן בני האלקים עז"א ועזא"ל זנו אחריה, רבי שמעון אמר אמן של שדים היתה, שמצד קין יצאה, והיא נתמנית עם לילי"ת באסכרה של תינוקות. אמר לו רבי אבא והרי אמר מר שהיא נתמנית לשחק עם אנשים, ולפעמים היא מולדת רוחות בעולם מהם, ועד עתה היא קיימת לשחק עם אנשים, ובכל מקום שאלה הרוחות מוצאים אנשים הישנים יחידי בבית, ישרו עליהם ויאחזום ויתדבקו בהם, ומקבלים מהם התאוה שלהם ומולידים מהם, אחר כך פוגעים בו במחלות ואינו יודע סבתם, וכל זה יעשו בזמן חסרון הלבנה, אמר לו רבי אבא, והרי הם מתים כאנשים, ומפני מה נעמה זו היא מתקיימת עד עתה, אמר לו כך הוא, אבל לילי"ת ונעמ"ה ואגר"ת בת מחל"ת היוצאות מן צד הטומאה שלהן, כולן מתקיימות, עד שיעביר הקדוש ברוך הוא לרוח הטומאה מן העולם, שכתוב (זכריה י"ג): "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֶעְבֵּיר מִן הָאָרֶץ". אמר רבי שמעון וי להם לאנשים, שאינם יודעים ואין משגיחים ואין מבינים, וכלם אטומים, שאין יודעים כמה העולם מלא מבריות משונות שאין נראות, וגם מדברים נעלמים [קט] שאלמלא ניתן רשות לעין לראות, היו מתפלאים האנשים

זיו הזוהר

קט. מזה נראה ברור שרבי שמעון עם החבראי ידעו היטיב כל החכמות שהחוקרים מן דורות האחרונים נודע להם על ידי כלי הראות שנתחדשו להם המגדילים כל דבר אלף אלפי פעמים, ובכח אותן הכלים יראו שנמצא באויר העולם כמה וכמה מיני תולעים קטנים מאוד מאוד שאין ביכולת עין אדם לראותם ובהם סם חזק וחריף נורא מאוד מאוד המחוללים כל מיני מחלות רחמנא ליצלן, ויקראו לחכמה זו באקטעריאלאגיא, והם יקננו ביותר בכל מקום אי נקי וכל אדם נמצא תמיד בסכנה מהם, ועל זה ירמו רבי שמעון שהעולם מלא מבריות משונות, ומה שאמר ממלין סתימן ירמו על שאר כחות נסתרים כגון המזיקים שהם רוחנים.

איך יכולים להתקיים בעולם, בוא וראה נעמה זו אמן של שדים היתה, ומצדה באים כל אותן השדים שמתחממים מן אנשים, ונוטלים רוח התאוה מהם ומשחקים בהם ועושים אותם בעלי קרי, ולפי שבעל קרי בא מצד רוח הטומאה, צריך לטבול עצמו להטהר ממנו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף צ' עמוד ב'

נח. הוריד הקדוש ברוך הוא לאדם את ספר רזיאל המלאך

"תולדות אדם", אמר רבי שמעון: בוא וראה וכי ספר היה לו, אלא ביארו שהקדוש ברוך הוא הראה לו לאדם הראשון דור דור ודורשיו וכו', איך הראה לו, אפשר תאמר שראה ברוח הקודש שהם עתידים לבא לעולם, כזה שרואה בחכמה מה שעתיד לבוא לעולם, לא כן, אלא שראה בעין לכלם, ואותן הצורות שעתידים לעמוד בהן בעולם, כולן ראה בעין, מה הטעם, לפי שמיום שנברא העולם, כל הנפשות העתידות לעמוד באנשים, כולן קימות לפני הקדוש ברוך הוא באותה הצורה ממש שעתידות לעמוד בה בעולם הזה, כדמיון זה הם כל הצדיקים לאחר שיוצאים מזה העולם, כל נפשותם עולות, והקדוש ברוך הוא מזמין להם צורה אחרת להתלבש בה, כדמיון שהיו בזה העולם, בשביל זה כולן עומדות לפניו, וראה אותן אדם הראשון בעין.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד א'

מי גרם לי שמחה - אדם הראשון שהוא פעלו של הקב"ה

רבי יצחק אמר: "תולדות אדם", ביארו החברים לענין הצורות, שהראה הקדוש ברוך הוא לאדם הצורות של כל הדורות שיבואו לעולם, וכל חכמי העולם ומלכי העולם שעתידים להקים על ישראל, כשהגיע לראות לדוד מלך ישראל שנולד ומת, אמר מן שנים שלי אתן לו ע' שנים, ונגרעו מאדם ע' שנים והעלה אותן הקדוש ברוך הוא לדוד, ועל כן שבח דוד ואמר (תהלים צ"ב): "כי שמחתני ה' בפעלך במעשי ידיך ארנן", מי גרם לי שמחה בזה העולם, פעליך, זה אדם הראשון, שהוא פעלו של הקדוש ברוך הוא ולא פעלו של בשר ודם, מעשי ידיו של הקדוש ברוך הוא ולא של אנשים, ועל כן נגרעו אותן שבעים שנה מאדם, מאלף שנים שהיה לו להתקים בהן.

לאברהם וחונן ניתן ספר תולדות אדם

וכאשר הגיע לראות דורו של רבי עקיבא וראה תורתו היה שמח, ראה מיתתו והיה עצוב, פתח ואמר (תהלים ק"ט): "ולִי מֵה יִקְרוּ רַעֲיָה אֶל מֵה עֲצֻמוּ"

זוהר תורה

ראשיהם [קיא] זה ספר, ספר ודאי [קיא] והרי ביארו שכאשר היה אדם בגן עדן, הוריד לו הקדוש ברוך הוא ספר על ידי רזיאל מלאך הקדוש, הממונה על סודות עליונים קדושים, ובספר הזה חקוקות צורות עליונים וחכמה הקדושה, וע"ב מיני חכמות היו מתפרשות ממנו לשש מאות וע' צורות של סודות עליונים [קיא] והיה עמו צפון וגנוז ספר ההוא עד שיצא אדם מגן עדן, שהרי בתחלה היה מחשב בו, והשתמש כל יום בגנוזי אוצרות של רבונו [קיא] ונתגלו לו סודות עליונים, מה שלא ידעו מלאכים עליונים. כיון שחטא ועבר על מצות רבונו פרח ספר ההוא ממנו, והיה אדם מכה בידיו על ראשו ובוכה, ונכנס במי גיחון עד ערפו, והמים עשו בגופו בקיעות בקיעות ונשתנה זיו שלו, בשעה ההיא רמו הקדוש ברוך הוא לרפאל והחזיר לו ספר ההוא, ובו היה עוסק אדם, והניח הספר לשת בנו, וכן לכל אותן התולדות [קיא] עד שהגיע לאברהם, ובו היה יודע להסתכל בכבוד רבונו, וכן לחנוך ניתן לו ספר, והסתכל ממנו בכבוד העליון.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ז עמוד ב'

הורידו לאדם הראשון ספר משמים ובו היה יודע חכמה העליונה

רבי אבא אמר: ספר ודאי הורידו לו לאדם הראשון, ובו היה יודע חכמה העליונה, וספר זה הגיע לאנשי אלקים חכמי הדור, ומי שזכה להשיג בו ידע בו חכמה העליונה, והיו משגיחים בו והבינו בו, וספר זה הוריד לו שר הרזים, ושלושה שליחים ממונים היו לפניו [קסו] ובשעה שיצא אדם מגן עדן אחז ספר ההוא, כאשר יצא פרח ממנו, התפלל ובכה לפני רבונו והחזירו לו כמקדם, כדי שלא תשכח החכמה מאנשים, ויתגיעו להכיר את רבונו וכך למדנו שספר היה לו לחנוך, וספר הזה ממקום ספר תולדות אדם היה.

זיו הזוהר

קי. פירוש מה עצמו ראשיהם לעמוד בסיון היותר גדול על קדושת השם.
קיא. רבי יצחק הביא מקודם דעת החברים שזה ספר מרמוז על הצורות של כל הדורות, ועתה אומר דעתו שזה ספר היינו ספר ממש.
קיב. ירמז על שם הקדוש בן ע"ב אותיות שיוצאין ממנו תר"ע מיני פעולות שונות.
קיד. היינו סוד הספירות העליונות והפרצופים שגם המלאכים אין משיגים אותם ושואלים איה מקום כבודו.
קיד. היינו אלה ראשי עשרים הדורות שהיו צדיקים והיו יראים להשתמש בספר ההוא.
קטו. שר הרזים שהוא המלאך רזיאל מסר לאדם ג' מלאכים מלמדים ללמוד עמו בספר ההוא.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'

נט. ברכות אינן נמצאות אלא במקום שנמצאים זכר ונקבה

"זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָאם וַיְבָרַךְ אֹתָם וּגו'" אמר רבי שמעון: סודות עליונים נתגלו באלה שני הכתובים, זכר ונקבה בראם להבין מזה כבוד העליון סוד האמונה, שמכח הסוד הזה נברא האדם בוא וראה שבזה הסוד שנבראו שמים וארץ נברא האדם^[קטז] בהם כתוב אלה תולדות השמים והארץ, באדם כתוב ביום הבראם זכר ונקבה בראם, מכאן שכל צורה שלא נמצא בה זכר ונקבה אין היא צורה עליונה כראוי, בוא וראה בכל מקום שלא נמצאו זכר ונקבה ביחד, אין הקדוש ברוך הוא משים מדורו במקום ההוא, וברכות אינן נמצאות אלא במקום שנמצאים זכר ונקבה, שכתוב ויברך אותם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם, ולא כתוב ויברך אותם ויקרא את שמו אדם, שאפילו אדם לא נקרא אלא זכר ונקבה ביחד.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד

ס. שת נולד בתיקון הגוף ובתיקון הנפש

"וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיֻּלְד בְּדַמּוֹתָיו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת", אמר רבי יצחק: מעת ההיא שהרג קין להבל התפרש אדם מאשתו, ושתי רוחות נקבות היו באות ומתחברות עמו, והוליד רוחות ושדים המשוטטים בעולם, ואל תקשה לך דבר זה, שהרי אדם כאשר הוא בא בחלומו, באות רוחות נקבות ומשחקות עמו, ומחממות ממנו ומולידות אחר כך, ואלה נקראים נגעי בני אדם, ואינם מתהפכים אלא לצורות אנשים, ואין להם שערות בראשם, ועל זה כתוב בשלמה (שמואל ב' ז'): "וְהִכְחֵתִיו בְּשֵׁבֶט אַנְשִׁים וּבְנִגְעֵי בְּנֵי אָדָם". וכדמיון זה אפילו רוחות זכרים באים לנשי העולם, ומתעברות מהם ומולידות רוחות, וכלם נגעי בני אדם נקראים, אחר ק"ל שנה נתלבש אדם בקנאה, והתחבר באשתו והוליד בן, וקרא שמו שת, סוד סוף האותיות בהתקשרות חקוקיתן^[קצו] רבי

זיו הזוהר

קטז. פירוש מסוד הזדווגות כחות האלהות של בחינת זכר ובחינת נקבה, שנקראים אורות וגם ספירות, והיינו הך שעליהם מרמז שמים וארץ מהפסוק אלה תולדות השמים והארץ, כי שמים מרמז על בחינת זכר והארץ מרמז על בחינת נקבה.

קצו. פירוש סוף אותיות האל"ף ב"ית כמו שהן נקשרות בסדר חקיקתן נמצא בסופן שתי אותיות האלה ש"ת והן מרמזות על התיסדות העולם כמו אבן שתייה שממנו נברא העולם,

יהודה אמר זה סוד שהרוח שנאבד נתלבש בגוף אחר בעולם^[ק"ח] זה שכתוב כי שת לי אלקים זרע אחר תחת הבל, ואמר רבי יהודה כתיב ויולד בדמותו כצלמו, משמע שבנים האחרים לא היו בצורה שלו, וזה בדמותו כצלמו, בתיקון הגוף ובתיקון הנפש בדרך ישר, כמו שאמר רבי שמעון משמו של רבי ייבא הזקן, שבנים האחרים בהתדבקות זוהם הנחש ואותו שרכב עליו, שהוא סמ"ך מ"ם אמר לו, הין^[ק"ט] ולפיכך לא היו בצורתו של אדם, ואם תשאל הרי אמרת שהבל מצדו של אדם היה, כך הוא, אבל שניהם לא היו בצורה שלמטה^[ק"י] אמר לו רבי יוסי כך הוא, שהרי כתוב והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, ולא כתוב ויולד את קין, ואפילו בהבל לא כתוב ויולד, אלא ותוסף ללדת את אחיו את הבל, וזה הוא סוד הדבר, אבל בשת מה כתוב ויולד בדמותו כצלמו. רבי שמעון אמר מאה ושלישים שנה התפרש אדם מאשתו, וכל אותן מאה ושלישים שנה היה מוליד רוחות ושדים בעולם, מפני אותו הכח של הזוהם שהיה נמשך בקרבן^[קכ"א] כיון שכלה ממנו זוהם ההוא, חזר וקנא לאשתו והוליד בן, בזה כתוב ויולד בדמותו כצלמו, בוא וראה כל אדם שהולך לצד שמאל ומטמא דרכיו, כל רוחות טמאות מושך על עצמו, ורוח הטומאה מתדבק בו ואינו סר ממנו, והתדבקות רוח הטומאה ההוא נעשה באדם זה ולא באחר, משום שהתדבקות של הרוחות אין היא אלא באלה שמבקשים להתדבק בהם, אשרי אלה הצדיקים שהולכים בדרך הישר, הם זכאים באמת, ובניהם זכאי העולם, ועליהם כתוב

(משלי ב'): "כִּי יֵשְׁרִים יִשְׁכְּנוּ אַרְצָה".

זוהר תורה

זוהר תורה

וכן מן שת נתיסד העולם.

ק"ח. דעת ר"י שלפיכך נקרא שת על שם השימה והשיתה בקרבן רוחו של הבל על דרך גלגול. **ק"ט.** כנזכר לעיל שהנחש שהוא סמ"ך מ"ם בא על חוה והטיל בה זוהמא ומזה נולד קין, והזוהר מחולק בזה עם הגמרא סנהדרין ל"ח כי לפי שסדרו שם השעות של יום ו' שבו נוצר האדם משמע שקין והבל קודם החטא נולדו.

קכ. שאף על פי שהבל מכח אדם נברא מכל מקום היה מעורב גם בו קצת זוהמא מן כח הנחש ולכן גם הוא לא נולד בצורה השלמה הראויה להיות באדם שלמטה בעולם הגשמי. **קכ"א.** היינו על ידי אכילת עץ הדעת טוב ורע.

זוהר תורה

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד א'

סא. בימי אנוש הבינו אף הנערים בחכמות עליונות ולא האמינו בהקדוש ברוך הוא

"וַיְהִי כָּל יְמֵי אָנוֹשׁ וּגו'", אמר רבי אלעזר: בימי אנוש היו מבינים האנשים בחכמת כשפים וקסמים לעצור כחות השמים, ולא היה אדם למן היום שיצא אדם מגן עדן, והוציא עמו החכמה של עלי העץ שיעסוק בה, שהרי אדם ואשתו ואלה שיצאו עמו, עד שבא אנוש עזבו חכמה ההיא, כאשר בא אנוש ראה אותן חכמות העליונות, אז עסקו בהן ועשו בהן פעולות וכשפים וקסמים, ולמדו מהם עד שנתפשטה חכמה ההיא בדור המבול, וכולם היו עושים פעולתם להרע, והיו תקופים אצל נח באותן החכמות, ואמרו שלעולם לא יוכל הדין לשרות עליהם, שהרי הם עשו בחכמה לדחות לכל אותן שרי הדין, ומן אנוש התחילו כולם לעסוק בחכמות האלה, זה שכתוב אז הוחל לקרא בשם ה', רבי יצחק אמר כל אותן הצדיקים שהיו ביניהם אחר כך בדור ההוא, כלם עמלו למחות בהם, כמו ירד מתושלח וחנוך, ולא יכלו, עד שנתרבו רשעים מורדים ברבונם ואמרו (איוב כ"א): **"מִה שְׂדֵי כִּי נַעֲבֹדְנוּ"**, וכי טפשות כזו היו אומרים, אלא לפי שידעו כל החכמות האלה, וידעו כל ממוני העולם שנפקדו עליהם, והיו בוטחים בהם, עד שהחזיר הקדוש ברוך הוא את העולם כמו שהיה, שהרי בתחלה היה מים במים, ואחר כך החזיר לעולם כבתחלה, ולא נחרב לגמרי, שהרי ברחמים השגיח עליהם, שכתוב (תהלים כ"ט): **"ה' לְמַבּוּל יִשָּׁב"**, ולא כתוב אלקים, בימי אנוש אפילו הנערים של אותו הדור היו מסתכלים בחכמות עליונות, והיו מבינים בהן.

טפשות דור בני המבול

אמר רבי ייסא אם כן טפשים היו, שלא היו יודעים שעתיד הקדוש ברוך הוא להביא עליהם מי המבול וימותו בהם, אמר רבי יצחק יודעים היו, אבל אחזו טפשות בלבם, שהם היו יודעים מלאך ההוא הממונה על אש, ומלאך הממונה על מים, והיו יודעים לעצור אותם שלא יוכלו לעשות דין עליהם, והם לא ידעו שהקדוש ברוך הוא שולט על הארץ, וממנו יבוא הדין על העולם, אלא הבינו שהעולם נפקד בידי ממונים האלה, ובהם מתנהג כל עניני העולם, ולפיכך לא היו מסתכלים בהקדוש ברוך הוא, ולא היו משגיחים בפעולתו, עד שנשחתה הארץ, ורוח הקודש מכריז בכל יום ואומר (תהלים ק"ד): **"יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם"**, והאריך הקדוש ברוך הוא להם כל הזמן ההוא שהיו אלה

הצדיקים, ירד מתושלח וחנוך, מתקיימים בעולם, כיון שנסתלקו מן העולם אז הוריד הקדוש ברוך הוא את הדין עליהם ונאבדו, כמו שכתוב: **"וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד ב'

סב. חנוך לקחו הקדוש ברוך הוא טרם זמנו שלא יחטא

"וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיָנֵנוּ וְגו'", אמר רבי יוסי: בוא וראה חנוך צדיק היה, והקדוש ברוך הוא ראה אותו שיחטא אחר כך, ולקט אותו טרם שיחטא, זה שכתוב (שיר השירים ו'): **"וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים"**, לפי שנותנים ריח טוב לוקט אותם הקדוש ברוך הוא טרם שיחטאו, ואיננו כי לקח אותו אלקים, ואיננו להאריך ימים כשאר אנשים שהיו מאריכים ימים, מה הטעם, לפי שלקחו הקדוש ברוך הוא קודם שהגיע זמנו, ר"א אמר חנוך לקחו הקדוש ברוך הוא מן הארץ והעלהו לשמי מרומים, ומסר בידו כל אוצרות העליונים ומ"ה מפתחות מסתרי אותיות דקיקות, שבהן משתמשים מלאכי עליון, וכלם נמסרו בידו.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו

אלמלא שמר אדם מלאכול את עץ הדעת היה קיים לעולם

רבי אבא אמר: למדנו שספר היה לו לחנוך, וספר הזה ממקום הספר תולדות אדם היה, וזה הוא סוד של חכמה, שהרי מן הארץ נלקח [קכב] זה שכתוב: **"וַאֲיָנֵנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים"**. והוא שנקרא נער [קכג] ככתוב (משלי כ"ב): **"חֲנוּךְ לְנֶעַר עַל פִּי דָרְפוֹ"**, וכל אוצרות עליונים נמסרו בידו, והוא מוסר ונותן בעשיית שליחות [קכד] ואלף מפתחות נמסרו בידו, מאה ברכות נוטל בכל יום וקושר עטרות לרבוננו [קכה], מן זה העולם לקחו הקדוש ברוך הוא לשימוש, זה שכתוב: **"כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים"**, וממנו נמסר הספר שנקרא ספר חנוך, כאשר העלה אותו

זיו הזוהר

קכב. פירוש שנלקח לרקיע השמים ובודאי היה לו מקודם כמה פעמים עליית נשמה והראה לו הקדוש ברוך הוא כל גנזי עלאין והוא כתב הכל בספר שהניחו בזה העולם טרם שעלה לגמרי.
קכג. זה הוא המלאך מטטרוין שר הפנים.
קכד. פירוש כל מה שהוא משפיע למטה אין זה מידו אלא שעושה הכל על דרך שליחות על פי רצון והציווי מן גבוה שעל גבוה.
קכה. אלה העטרות הן מן תפילות ישראל.

הקדוש ברוך הוא הראה לו כל גנוזי עליונים, הראה לו עץ החיים בתוך אמצעות הגן ועליו וענפיו, הראה לו העץ שנצטוו עליו אדם, והראה לו מקומו של אדם בגן עדן, וראה שאלמלי שמר אדם מצוה זו, היה יכול להתקיים תמיד ולהיות תמיד שם, והכל אנו רואים בספר חנוך, זכאים הם אותן חסידים עליונים שחכמה העליונה נתגלה להם, ולא תשכח מהם לעולם, כמו שכתוב (תהלים כ"ה):

"סוד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם"

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד א'

סג. נח נולד מהול ולפיכך קראו שמו נח על שם הנחמה שיביא לעולם

"וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לְאָמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּגו'" אמר רבי יוסי מאין היה יודע, אלא בשעה שקלל הקדוש ברוך הוא את העולם, שכתוב ארורה האדמה בעבורך, אמר אדם לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם עד מתי יהיה העולם בקללה, אמר לו עד שיולד לך בן מהול כדמיון שלך, והיו מצפים עד השעה שנולד נח, וכיון שנולד ראה אותו מהול רשום באות הקדוש, וראה שהשכינה מתדבקת עמו, אז קרא שמו על מה שיעשה אחר כך, בתחלה לא היו יודעים לזרוע לקצור ולחרוש, והיו עושים עבודת האדמה בידיהם, כיון שבא נח התקין להם אומנות, וכל הכלים הנצרכים לתקן האדמה שתעשה פירות, זה שכתוב זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה, שהוא הוציא האדמה ממה שנתקללה, שהיו זורעים חטים וקוצרים קוצים ודרדרים, ולפיכך כתוב איש האדמה, רבי יהודה אמר איש האדמה, כמו שכתוב: "אִישׁ נְעֻמִי", לפי שנקרא צדיק, והוציא את האדמה בקרבן שעשה ממה שנתקללה, שכתוב לא אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם, ובשביל זה נקרא איש האדמה, ועל כן קרא לו שם על מה שעתידי לבוא [קטו].

זיו הזוהר

כנו. פירוש על שם העתיד לבוא שעתידי לתקן להם מנוח על ידי כלי אומנות של חרישה וקצירה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ה עמוד א'

סד. עז"א ועזא"ל הפילים הקדוש ברוך הוא מן העולם הבא

"וִירָאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טַבֹּת הֵנָּה", אלה הם מאותן הנפילים שנפלו מלמעלה, שכאשר בקש הקדוש ברוך הוא לברוא אדם, שאמר נעשה אדם בצלמנו וגו', בקש לעשות אותו ראש על עליונים, להיות הוא נגיד ומצוה על כולם ולהיות הם נפקדים על ידו, כדמיון יוסף שנאמר בו (בראשית מ"א): "וַיִּפְקֶד פְּקִידִים עַל הָאָרֶץ", ואלה המלאכים קטרגו לו ואמרו (תהלים ח'): "מָה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגו'", שעתיד לחטוא לפניך, אמר להם הקדוש ברוך הוא אם אתם הייתם למטה כמוהו, יותר הייתם חוטאים ממנו, מיד ויראו בני האלקים את בנות האדם וגו', חשקו בהן, והפילים הקדוש ברוך הוא למטה והסגירם בשלשלאות^[קמז] והם עז"א ועזא"ל, שמהם נשמות הערב רב, שנקראים נפילים, על שהפילו עצמם לזנות אחר נשים היפות, ולפיכך הפילים הקדוש ברוך הוא מן עולם הבא, שלא יהיה להם חלק שם, ונתן להם שכרם בעולם הזה, כמו שכתוב: "וּמְשָׁלִם לְשֹׁנְאָיו אֶל פְּנֵיו לְהֶאֱבִידוֹ".

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'

הבאים מקין אינם נקראים אלא בני אלקים

רבי חייא אמר: בניו של קין נקראו בני אלקים, שהרי כאשר בא סמא"ל על חוה הטיל בה זוהם, ונתעברה וילדה את קין, ותבנית שלו לא היתה דומה לשאר אנשים, וכל אותן הבאים מן צד שלו לא היו נקראים אלא בני האלקים.

זהר חלק ג' פרשת אחרי מות - דף ע"ו

בשעה שנגזר על האדם מיתה - פרש אדם מחוה

רבי יוסי אמר: משעה שנגזר על אדם ועל כל העולם מיתה, אמר למה אני מוליד לבהלה, מיד היה פורש מאשתו, ושתי רוחות נקבות היו באות ומזדווגות עמו וילדו ממנו, ואותן שנולדו היו המזיקים שבעולם, ונקראים נגעי בני אדם, והם מצוים אצל אנשים ושורים בפתח הבית ובבורות ובבתי כסאות, ולכן האיש שנמצא בפתח ביתו שם הקדוש שדי עם התגין העליונים^[קמח] כל אלה הרוחות

זוהר תורה

זיו הזוהר

קכו. תחת הרי החשך.

קכת. ז' תגין כנזכר בספר מצוות שימורים.

בורחים ומתרחקים ממנו זה שכתוב (תהלים צ"א): "וַיִּגַע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלָךְ", מה ונגע לא יקרב, אלו הנגעי בני אדם, ומאותן הרוחות הוליד אדם בנות הדומות ליופי העליונים וליופי התחתונים, ולכן כתוב ויראו בני האלקים את בנות האדם כי טובות הנה וגו', וזנו כולן אחריהן.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד א'

סה. הנפילים הם שכתוב ועוף יעופף על הארץ

"הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאֶרֶץ וּגוֹ", למד רבי יוסי שהם עז"א ועזא"ל, כמו שאמרו שהפילים הקדוש ברוך הוא מקדושה שלמעלה, ואם תשאל איך יכלו להתקיים בזה העולם, אמר רבי חייא הם היו מאותן שכתוב בהם ועוף יעופף על הארץ, והרי אמרו שהם נראים לאנשים כתבנית אנשים, ואם תשאל איך יכולים להתהפך, הרי אמרו שיכולים להתהפך לכמה גונים, ובשעה שירדו נתגשמו באויר העולם והיו נראים כאנשים, ואלו עז"א ועזא"ל, הם שמרדו למעלה והפילים הקדוש ברוך הוא ונתגשמו בארץ, נתקיימו כך ולא יכלו עוד להתפשט ממנו, ואחר כך זנו אחר נשי העולם, ועד היום הזה הם קיימים ומלמדים כשפים לאנשים, והולידו בנים וקראו להם ענקים גבורים, ואלה הנפילים נקראים בני אלקים.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ז עמוד א'

ששים הם בארץ כמנין שלמעלה

המה הגבורים, אמר רבי יהודה ששים הם בארץ כמנין שלמעלה, כתוב כאן המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, וכתוב שם (שיר השירים ג'): "שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ".

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד ב'

סו. נתמלאה סאתם כשהיו שופכי דמים לחנם

"וַיִּרְא ה' כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ וּגוֹ", אמר רבי יהודה כל רעות היו עושים, ולא נתמלאה סאתם עד שהיו שופכי דמים לחנם על הארץ, ומי הם, שהיו משחיתים זרעם על הארץ, זה שכתוב: "רַק רַע כָּל הַיּוֹם", כתוב כאן רק רע כתוב

שם (בראשית ל"ח): **"וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי ה' "**, אמר רבי יוסי: וכי רע אין הוא רשע, אמר לו לא, רשע אפילו המרים ידו לנגד חברו, אעל פי שלא עשה לו כלום, נקרא רשע, כמו שכתוב (שמות ב'): **"וַיֹּאמֶר לְרִשָּׁע לָמָּה תִּכְּהָ רָעָךְ "**, הכית לא כתיב - אלא תכה, אבל רע לא נקרא אלא מי שמשחית זרעו, ומטמא עצמו ומטמא לארץ, ונותן כח ותוקף לרוח הטומאה שנקרא רע, שכתוב רק רע כל היום, ואינו נכנס בהיכל המלך, ואינו רואה פני השכינה, לפי שבזה נדחית השכינה מהעולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ז עמוד א'

סז. הקדוש ברוך הוא כביכול נעצב על לבו כשמאביד מעשי ידי מן העולם

"וַיִּנָּחַם ה' פִּי עֲשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאַרְץ וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ ", אמר רבי יוסי: בוא וראה כאשר הקדוש ברוך הוא עושה דין ברשעי העולם, אף על פי שהם חוטאים לפני הקדוש ברוך הוא ומרגיזים לו כל יום, אינו רוצה להאבידם מן העולם, וכאשר מסתכל במעשיהם מתנחם עליהם מפני שהם מעשי ידי, ומאריך להם בעולם, ובשביל שהם מעשי ידי מקבל נחמה, ומתנחם עליהם וחס עליהם וכאשר יבקש לעשות בהם דין, כביכול נעצב, כי יען שהם מעשי ידי נעצב עליהם, כמו שכתוב (דניאל ו'): **"וַדַּחֲוֹן לֹא הִנְעַל קַדְמוֹהִי "**, ואם תשאל הרי כתוב (תהלים צ"ו): **"הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֵדָּה בְּמִקְוֹמוֹ "**, אבל בוא וראה ויתעצב אל לבו כתוב, אל לבו נעצב ולא למקום אחר, לבו, כמו שכתוב (שמואל א' ב'): **"כַּאֲשֶׁר בִּלְבָבִי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה "** [קכט].

על מה ניחם ה'

רבי יצחק אמר: וינחם ה', כמו שכתוב (שמות ל"ב): "וַיִּנָּחַם ה' עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דָּבַר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ ", רבי ייסא אמר לטוב, רבי חזקיה אמר לרע, רבי ייסא אמר לטוב, כמו שאמרו שהקדוש ברוך הוא מתנחם מפני שהם מעשי ידי וחס עליהם, ויתעצב, מפני שהם חוטאים לפניו, ורבי חזקיה אמר לרע, שכאשר הקדוש ברוך הוא מבקש להאביד רשעי עולם, מקבל תנחומין עליהם, ומקבל תנחומין כביכול כמי שמקבל תנחומין על מה שאבד, וכיון שקבל תנחומין ודאי

זיו הזוהר

קכט. לב ונפש ירמזו למדת מלכות ספירה התחתונה ועולם העשיה.

הדין נעשה^[קל] ואין הדבר תולה בתשובה, מתי תולה בתשובה, טרם שמקבל תנחומין עליהם, ואם קבל תנחומין עליהם אין תולה עוד הדבר בתשובה כלל, והדין נעשה, ואז מוסיף דין על דין, ומגביר למקום דין שהוא לעשות הדין, ומאביד את הרשעים מן העולם, והכל נרמז במקרא שכתוב וינחם ה', קבל תנחומין, ואחר כך ויתעצב אל לבו, נתן גבורה למדת הדין לעשות הדין, רבי חייא אמר וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ, קבל תנחומין וחדוה כאשר עשה הקדוש ברוך הוא לאדם בארץ, שהוא כדמיון דמות העליון^[קלא] וכל מלאכי עליון היו משבחים להקדוש ברוך הוא כשראו אותו בדמות העליון, ואמרו (תהלים ח'): **"וַתַּחַסְרֵהוּ מִעַט מְאֹלָהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ"**. ולאחר שחטא אדם נעצב הקדוש ברוך הוא על שחטא, כיון שנתן פתחון פה למלאכי השרת שאמרו לפניו בתחלה כשהיה מבקש לברוא לאדם, מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו, אמר רבי יהודה ויתעצב אל לבו, מפני שבקש לעשות בהם הדין, שנאמר (דברי הימים ב' כ'): **"בַּצָּאֵת לִפְנֵי הַחֲלוּץ וְאֹמְרִים הוֹדוּ לָהּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ"**, ואמר רבי יצחק מפני מה לא כתוב כאן כי טוב, אלא לפי שהאביד מעשי ידיו בשביל ישראל^[קלב] כדמיון זה כשהיו ישראל עוברים את הים, באו מלאכי עליון לומר שירה לפני הקדוש ברוך הוא בלילה ההוא, אמר להם הקדוש ברוך הוא והרי מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה, לכן כתוב (שמות י"ד): **"וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה"**, אף כאן בכל זמן שיש איבוד רשעים מן העולם, אז עצבות נמצאת עליהם.

זיו הזוהר

קל. מקשים איך יתכן לרבי חזקיה הפסוק וינחם ה' על הרעה וגו' דשם משמע בודאי לטוב כדעת רבי ייסא, ויש לתרץ דיש עוד חילוק שאם כתוב אחר כך ויתעצב אל לבו, משמע שניתנה רשות וכח למדת הדין לעשות הדין בכל תוקף ועוז, אבל אם לא כתוב ויתעצב לא ניתן רשות להוציא העונש בכל תוקפו אלא שהגם שהדין נחלט להעשות כיון שכתוב וינחם, מכל מקום נמתק הדין שהעונש יהיה נעשה לפרקים מעט מעט ועל זה כתוב וביום פקדי ופקדתי וגו'.

קלא. פירוש בעל קומה ובעל חכמה בינה ודעת.

קלב. פירוש האנשים מדקדקים ומסתכלים לעשות סימן על השם, אבל הקדוש ברוך הוא אין מדקדק על השם, כי יש ששמותם נאים ומעשיהם כעורים, והעיקר הוא כיון שהאיש הולך תמים מוצא חן בעיני הקדוש ברוך הוא ומתברך בכל טוב.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד א'

סח. על אף שהקדוש ברוך הוא מתריע על הרע שיביא אין האדם יכול להשמר מפני הדין

"וַיֹּאמֶר ה' אֲמַחָה אֶת הָאָדָם וְגו'", רבי יוסי פתח (ישעיה נ"ה): **"כִּי לֹא מַחְשְׁבוֹתֵי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם"**, בוא וראה כאשר האדם רוצה לנקום מאחר, שותק ואינו אומר כלום, שאלו הודיעו ישמור עצמו ולא יוכל לו, אבל הקדוש ברוך הוא אינו עושה כך, אינו עושה דין בעולם עד שמכריז ומודיע להם פעם ושתים ושלש, לפי שאין מי שיוכל למחות בידו, שיאמר לו מה תעשה, ואין ביכולת להשתמר ממנו, ואין ביכולת להתיצב נגדו, בוא וראה ויאמר ה' אמחה את האדם וגו', הודיעם על ידי נח, והתרה בהם כמה פעמים ולא שמעו, אחר שלא שמעו הביא עליהם הדין והאבידם מעל פני הארץ.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד ב'

סט. נ"ח בהיפוך אותיות ח"ן, ע"ר בהיפוך אותיות ר"ע

"וְנַח מְצָא חֵן בְּעֵינֵי ה'", אמר רבי יצחק בוא וראה נח כאשר נולד קראו לו על שם הנחמה, לאמר זה ינחמנו ממעשנו וגו', להיות השם גורם אבל אצל הקדוש ברוך הוא אינו כן, נ"ח בהיפוך אותיות ח"ן, כמו שכתוב: **"וְנַח מְצָא חֵן בְּעֵינֵי ה'"**, אמר רבי יוסי ח"ן היינו נ"ח, בצדיקים שמותם גורם לטוב, אבל ברשעים שמותם גורם לרע, בנח כתיב ונ"ח מצא ח"ן בעיני ה', בער בכור יהודה נהפכו האותיות לרע, ע"ר היינו ר"ע, רע בעיני ה', בוא וראה כיון שנולד נח, ראה מעשי האנשים שהם חוטאים לפני הקדוש ברוך הוא, והיה מסתיר עצמו ועמל בעבודת רבונו, כדי שלא ילך בדרכיהם, ואם תשאל במה היה עמל, בספר ההוא של אדם ובספר ההוא של חנוך, והיה עמל בהם לעבוד לרבונו, בוא וראה שכך הוא, שהרי נח מאין היה יודע להקריב קרבן לרבונו, אלא לפי שמצא בהספרים חכמה זו על מה מתקיים העולם, וידע שעל קרבן מתקיים, ולולא הקרבן לא היו מתקיימים עליונים ותחתונים.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ט עמוד א'

צדיקים אור להם ורשעים אפלה להם

פתח רבי שמעון ואמר: כתוב: **"וְאֵרַח צְדִיקִים כְּאֹרֶךְ נֶגְהָ הוֹלֵךְ וְאֹרֶךְ עַד נְכוֹן הַיּוֹם"**, מה כאור נוגה, כאור המאיר ההוא שברא הקדוש ברוך הוא המשך בעמוד 24

ספר הזוהר

ספרא דצניעותא

דה היוםי

אשר חברו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א
ובו בכל את כל תורת הנסתר, ופידוע שהרשב"י ניצוץ נשמת
משה רבינו ע"ה, על פן חילקו בחמשה חלקים פדגמת המשה
חומשי תורה.

מחלק ללמוד שבועי - דה ליום

כדי שכל הלומד בו [בשתי דקות ליום] יזכה לסיימו בשבוע אחד,
מפיון שהוא פולל כל תורת הסוד בקצרה נחשב לו כלומד את כל
הזוהר הקדוש. וזכה כל אחד יקום דברי התנא האלקי שנו מידותי
- למדו תורת (גישן סו, א). ועל ידי למודינו זה נזכה "דהתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בגוון כמלך בראש (אור החמה).

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקרוב הגאולה ברחמים

ובספרא דא יפקון מן גלותא ברהמי בב"א

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספרא דצניעותא בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא וישראל חד הוא"

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"
רחוב נתן אלתר 150 שדרות תובב"א טל: 08-6899115
חדש איר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הלווא
דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעמר תשע"א לפ"ק
שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר
נגאל ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

בהיא שעתא נטף טלא קדישא... ומההוא טלא דנהורא עילאָה קדישא הוה נגיד נחית מנא לתתא... וההוא מנא הוה סליק ריחין דכל בוסמין דגינתא דעדן... ומברך למלכא קדישא עילאָה, וכדין מתברך במעוי, והוה מסתפל וידע לעילא ואסתכי בחכמה עילאָה, ועל דא איקרון דור דעה, ואלין הוו בני מהמנותא ולהון אתיהבת אורייתא לאסתפלא בה ולמנדע ארחהא. עד כאן לשונו הקדוש, (עין שם בארף). ומבאר שפאשר אכלו את המן הנה מתברך במעים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה העליונה ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה, ולהם נתנה תורה להסתפל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. ומוכח מדברי הזוה"ק שעקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים סודותיה.

האור החיים הקדוש פֿרשת ויחי (מט, יא) כתב שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא, שצריך שיתעסקו ישראל ביניה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה הנקראת "ינה של תורה" (גם יין גימטריה סוד).

וידוע המעשה עם החכם באשי של בכל "הרב הלל" זיע"א (הסבא של הגאון הצדיק רבי יעקב הלל שליט"א ראש ישיבת "חברת אהבת שלום" בירושלים) שהיה תלמיד חכם חשוב צדיק וגאון גדול, אך לא למד קבלה, וכשהיה בערך בגיל שבעים, אמר לו הצדיק חכם סלמן אליהו בעל "כרם שלמה" על העץ חיים (אביו של הראשון לציון המקביל הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל) דע לך אם לא תלמד חכמת הקבלה תצטרך לחזור בגלגול, וגם אם בפעם הבאה תהיה חכם באשי וגאון גדול, וגם אז לא תלמד קבלה, לא יעזר לך פל תורתך, ותצטרך לחזור בגלגול אפילו ג' פעמים עד שתלמד חכמת הקבלה. ומיד שמע לו והאריך ימים למעלה ממאה שנים ונעשה חכם גדול בקבלה. ובאמת כבר כתב זאת החכם הצדיק המקביל

ג. חכם יהודה פתייה זי"ע – מגלה מה שכתב בסוד: החפץ בחיים יתחיל ללמוד קבלה: מרבינו זצ"ל שמענו שלא פעם יעץ לתלמידי חכמים

הַקְדוּשׁ רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחַ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן בְּבֵאוּרוֹ עַל הַפְּסוּק (איוב פרק ל"ג, כ"ט) "הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל אֵל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבָרִי", שְׁמִי שְׁלֵא לֹמֵד אֵת תּוֹרַת הַסּוּד מִכֶּרֶח לְחֹזֵר בְּגִלְגּוּל אֲפִילוֹ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעַמִּים וְעוֹד הֵבִיא אֵת הַפְּסוּק (דְּמִיָּה פֶּרֶק כ"ב, י') אֵל תְּבִכּוּ לְמַת וְאֵל תִּנְדּוּ לוֹ בְּכּוֹ בְּכּוֹ לְהֵלֵךְ כִּי לֹא יֵשׁוּב עוֹד וְרָאָה אֵת אֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ", כִּי מִי שְׁמַת וּכְבָר חוֹזֵר בְּגִלְגּוּל עוֹד בְּאֲמִצֵּעַ הַלְוִיָּה שְׂבוּכִים עָלָיו, וְלִכֵּן אוֹמֵר אֵל תְּבִכּוּ לְמַת כִּי הוּא כְּבָר חֹזֵר לְעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא בְּכּוֹ לְהוֹלֵךְ זֶה שְׁלֵמֵד תּוֹרַת הַסּוּד כִּי רַק הוּא זוֹכֵה לָגֵן עֵדֵן הָעֲלִיוֹן, עַד כָּאֵן תִּכְּנֹן דְּבָרָיו.

גדולים שהיו חולים שיקבלו על עצמם לעסוק בתורת הח"ן וללמוד קבלה. וסיפר בנושא זה שזוכר בקטנותו הלך ביחד עם חכם יהודה פתייה זצ"ל ואביו זצ"ל לבקר את אחד מחו"ר בבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה פוסק ומורה הוראה בבגדד כששכב על מיטת חליו, כשעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתייה לרבי שלמה י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא, לאחר שיצאו שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתק? ענה לו ח' יהודה, כתבתי לו שמצד לימוד הפשט התיקון שלו נגמר, ואם חפץ בחיים הרי שיתחיל ללמוד קבלה, אך רבי שלמה לא רצה, ונפטר לאחר יומים, ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה זו, ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים ומי ששמע הבריא (קונטרס "זכר שמואל" קוים לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי זצוק"ל).

על ידי לימוד הזוהר זוכה לאריכות ימים: מרבה תורה מרבה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפרש בס"ד, דידוע דאורות המוחין נקראים חיים (עץ חיים שער כ"ט פרק ט'), והלומד תורה בחלק הסוד שבה, ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה, מרבה דייקא, שלומד גם בחלק הסוד שבה, אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים. (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמת אחרי) - (הערת המחבר: ולפי זה מובן הוראת רבי יהודה פתייה זי"ע לחולים ולכל אחד ללמוד תורת הסוד שבזכותה יאריכו ימים).

ד. ובפסוק שאחריו (ל) כתוב: לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּי שְׁחַת לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, לומר לך שאם ירצה להשיב את נפשו ולהצילה מרדת שחת צריך לקבל את אור התורה אור הגנוז וללמוד תורת הזוהר הקדוש.

ומכל זה רואים כמה חובה קדושה ללמד תורת הסוד, וכאשר לומד בגירסא אלו הסודות, מטהר את נפשו, ומזה יבא לו הבנה בכל חלקי התורה הקדושה, עד שגם יזכה ללמד בהבנה את תורת הסוד. ומכל מקום עצם הלמוד מזכך הוא, ובעולם הבא בודאי ילמדוהו את הפרושים העמקים.

על כן הגשנו לכם כאן את הקונטרס הזה, שיהא מצוי אצל כל אחד, וילמדו בכל עת, ובכך יהא לו חלק בנסתר הנסתרות שלמדנו הרשב"י זיע"א. ועוד דעך עתה נחבא למוד זה, ולא היה שגור בפי כל, ומשמאי קא זכי לנו, למען יהא יד כל ישראל ממשמש בו, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, לפדות השכינה הקדושה מגלותה, ובזכות זה יקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ במהרה דידן, בביאת משיח צדקנו ברחמים.

על כן מצוה גדולה לפרסמו ובכך נוטל שכר כנגד כולם, כדאיתא בספר חסידים, ובספר קב הישר דכל מצוה שאין לה דורשים כל המתעסק בה נוטל שכר כנגד כולם. [ועין בספרנו גדולת תתק"ס פרקים יט, כ, כא בענין מצות זכוי הרבים ושכרה].

"וכן אמר רבי שמעון לתלמידיו בני שנו מדותי", ופרש רש"י, למדו תורת (גיטין סז, א), חובה קדושה עלינו לקיים רצון

ה. א. הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו בתשובה. (זוהר הקדוש, חלק א, כ:). ב. אילו היו יודעים בני העולם גודל השכר להחזיר חברו למוטב היו רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב. (זוהר הקדוש פרשת תרומה קכח, ב - קכט, א). ג. מצוה שאתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד קוב"ה וכו'. (זוהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד). ד. כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, - ומצוה

התנא האלקי הרשב"י זי"ע"א, אשר עליו אמרו בזהר הקדוש (ויצא קנו, א) רבי שמעון דנהיר כל עלמא באורייתא וכמה בוצינין נהרין בגיניה (עכ"ל). וכתב המקבל האלקי רבי אברהם אזולאי זי"ע"א (בשם המקבל רבי אברהם גלאנטי זי"ע"א) וזה לשונו: אפילו עוד היום אחרי שנפטר רבי שמעון בר יוחאי מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא "אתעטר" – בא רבי שמעון מגן עדן מעטר כמלך בעטרותיו בראש ויושב בגון, עד כאן לשונו.

וכמה נצרך לדורנו זה דרא בתראה לרבי שמעון בר יוחאי עליו השלום שישב בינינו, וימליץ טוב בעדינו ובזכות זה נגאל במהרה ברחמים. וכתב רבנו יוסף חיים זי"ע"א בספרו חיים והשלום על התהלים (ע"ד, י"ג) זה לשונו: "שברת ראשי תנינים על המים", נראה לי בס"ד על פי מה שכתבו המפרשים (דבש לפי מערכת מ' אות א): לעתיד ישבר נו"ן דנחש ודשטן ויהיה מ"י, ואז הוא אותיות משי"ח, וזהו "שברת ראשי תנינים" – לנו"ן של נחש ושטן "על המים" - בזכות התורה שיש בה מי ים, עכ"ל. ובזכות תורת הזהר ששורשה מהבינה הנקראת מ"י נזכה לגאולה השלמה בביאת משיח צדקנו ברחמים, "ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", במהרה בימינו אמן פן יהיה רצון.

אזהר תורה

שאינו לה רודפים רדוף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו'. (ספר חסידים אות ק"ה).
 ו. כוונתו דמשיח עם הכולל גימטריה שטן, "ושברת ראשי תנינים" לשון רבים המרמז על נחש ושטן שעל ידי התורה הנקראת "מי" ישבר את ראשם ומזה יצמח משיח בן דוד בב"א.

במעשה בראשית, הוא האור שגנזו להם להצדיקים לעולם הבא, הולך ואור, שהוא נתעלה באורו תמיד ולא נגרע ממנו, אבל ברשעים מה כתוב, דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו, ובוא וראה עתיד הקדוש ברוך הוא להאיר להם לצדיקים לעולם הבא, וליתן להם שכר חלקם, מקום שעין לא שלטה להשיג אותו, כמו שכתוב (ישעיה ס"ד): **"עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זֹלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכֵּה לִּי"**, זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב (תהלים ק"מ): **"צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ"**, וכתוב: **"אֶךְ צְדִיקִים יִדְּוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךָ"**, **"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"**.

מפתח המקורות לזוהר תורה

- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב'.....מה
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד ב'.....מה
- תוספתא - זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד עמוד ב'.....מה
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'.....מו
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף צ' עמוד ב'.....מז
- זהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד א'.....מז
- זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ז עמוד ב'.....מח
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'.....מט
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ד.....מט
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד א'.....נא
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד ב'.....נב
- זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו.....נב
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד א'.....נג
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ה עמוד א'.....נד
- זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'.....נד
- זהר חלק ג' פרשת אחרי מות - דף ע"ו.....נד
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד א'.....נה
- זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ז עמוד א'.....נה
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד ב'.....נה
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ו עמוד א'.....נו
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד א'.....נח
- זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ח עמוד ב'.....נח
- זהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ט עמוד א'.....נח

ספרא דף השבוע – יום שבת קודש דצניעותא יג

וַיְיָ נָתַן חֵכְמָה, ה' עֲלָאָה. וַיַּחֲכֵם, דְּמִינָה אֲתַחֲכֵם לְתַתָּא. הַמָּוֶה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מְעוּלָם, עוּלָם דְּלַעֲיָלָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם, דְּאֲתַנְהֵן בְּשֵׁמָא. מָאִי שְׂמָא. שְׂמָא קְדִישָׁא, דְּאֲתַנְהֵן בֵּיהּ דְּלֹא קְדִישִׁין לְתַתָּא, וְלֹא אֲתַנְהֵן אֶלְא בְּשֵׁמָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, וְלֹא אַנְשֵׁי הוּי"ה. לָאוּ מִסְתִּים סְתִימָא, אֶלְא גְרִיעוּתָא, וְלֹא גְרִיעוּתָא אַנְשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, מִכְּלָלָא דְאָדָם נִפְקוּ, כְּתִיב (תהלים מט) אָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין, אָדָם בִּיקָר, בִּיקָרוֹ דְּמַלְכָּא, בַּל יִלִּין, בְּלֹא רוּחָא.

תְּלִיסֵר מַלְכֵי קְרָבָא, בְּשַׁבְעָה. שַׁבְעָה. מַלְכִין בְּאַרְעָא, אֲתַחֲזִיאֵן נַעֲחֵי קְרָבָא. תַּשְׁעָה דְּסַלְקִין בְּדַרְגִין, דְּרַחֲטִין בְּרַעוּתָהוֹן, וְלִית דִּימְחֵי בִידִיהוֹן. חַמְשָׁה מַלְכִין קִימִין בְּבַהֲלוֹ, לְקַמֵּי אַרְבַּע לֹא יִכְלִין לְמִיקָם.

אַרְבַּע מַלְכִין נִפְקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע, בְּהוֹן תְּלִין בְּעַנְבִין בְּאֲתַכְּלָא אַרְיוֹן בְּהוֹן שַׁבְעָה רַחֲטִין. סְהַדִין סְהַדוּתָא וְלֹא קִימִין בְּדוּכַתְיָהוֹן. אֵילָנָא דְּמִבְּסָם יְתִיב בְּגוֹ. בְּעַנְפוֹי אַחֲדוֹן וּמְקַנְנֵן צַפְרִין. תַּחֲוֹתוֹי תַּטְּלַל חִוּתָא דְּשִׁלְטָא בְּהוּוּ אֵילָנָא בְּתַרֵּי כְּבִישִׁין, לְמִיחָד בְּשַׁבְעָה סְמִכִין סַחְרָנִיָּה, בְּאַרְבַּע חִוּוֹן, מִתְּגַלְגְּלִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין.

חַוּוּא דְּרַחֲטֵיט בְּשׁ"ע דְּלוּגִין, דְּלִיג עַל טוּרִין, מְקַפֵּץ עַל גְּבַעְתָּא, דְּכְתִיב, (שיר השירים ב) מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת. זְנַבִּיָּה בְּפּוּמִיָּה, בְּשַׁנּוּי, נָקִיב בְּתַרֵּין גִּיסִין. כַּד נָטִיל גִּיסְטָרָא אֲתַעְבִּיד לְתַלַּת רוּחִין.

כְּתִיב וַיַּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. וְכְתִיב (משלי כב) חֲנוּךְ לְנֹעַר עַל פִּי דְרַכּוֹ. לְנֹעַר הַיְדוּעֵי אֶת הָאֱלֹהִים, וְלֹא אֶת יְיָ. וְאִינְנוּ, בְּשֵׁם זְה, כִּי לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים לְהַקְרֵא בְּשִׁמוֹ. תַּלַּת כְּתִיב דִּינִין, אַרְבַּע אֵינוֹן. אַרְבַּע כְּתִיב דִּינִין דְּלַעֲיָלָא. אַרְבַּע לְתַתָּא. דְּכְתִיב, (ויקרא יט) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמוֹשֶׁפֶט

אוהר תורה

במדה במושקל ובמשורה. דינא קשיא. דינא דלא קשיא, דינא בשקולא, דינא דלא בשקולא. דינא רפיא. (דינא) דאפילו לא האי ולא האי.

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה. החל האדם לרב. היינו דכתיב בשגם וגו', האדם דלעילא. וכתוב על פני האדמה. (שמות לד) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו, היינו דכתיב, (בראשית ג) פתגות עור. קרן, דכתיב, (שמואל א טז) ויקח שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בקרן, (תהלים פט) ובשמן תרום קרננו. (תהלים קלב) שם אצמית קרן לדוד. היינו עשיראה דמלכא. ואתיא מן יובלא דהיא אימא, דכתיב, (יהושע ו) והיה במשוד בקרן היובל. קרן ביובלא אתעטר עשיראה באימא. קרן, דנטיל קרן וריח לאתבא ריחיה ליה.

והאי קרן דיובלא הוא. ויובל ה'. וה' נשיבא דרוחא לכלא. וכלא תיבין לאתריהו, דכתיב, (ירמיה א) אהה יי אלהים, בד אתחזי ה' לה', יי אלהים אתקרי שם מלא וכתוב (ישעיה ב) ונשגב יי לבדו ביום ההוא. (ס"א בד אתחזר ה' לה' ואסתלק י' פורענותא אתי לעלמא ואי לאו בשביל אדם יהו"ה לא אתקיים עלמא וכלא אתקרב ועל דא כתיב ונשגב וגו') עד פאן סתים ואתעטר צניעותא דמלכא, דהיינו ספרא דצניעותא. זכאה (נ"א למאן דנפק וידע) למאן דעאל ונפק וידע שבילוי וארחוי. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קע"ט ע"ב).

סֵפֶר הַזֹּהָר אֲדָרָא דְמִשְׁכַּנָּא

אֲשֶׁר לְמִדּוֹ הִתְנַא הָאֱלֹכִי
רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א
וְעַל יָדוֹ נִתְגַּלְתָּה תּוֹרַת הַנְּסֻתָר,
וּפְיֻדוּעַ שְׁהַרְשָׁב"י נִיצוֹץ נְשֻׁמַת מִשְׁה רַבֵּינוּ ע"ה

כְּדֵי שְׁכַל הַלּוֹמֵד בּוֹ [בְּדָקָה לְיוֹם] יִזְכֶּה לְסִימוֹ בְּשָׁבוּעַ אֶחָד.
וּבְזֶה כָּל אֶחָד יִקְיָם דְּבָרֵי הִתְנַא הָאֱלֹכִי "שְׁנֵי מִיּוֹתַי - לְמִדּוֹ
תּוֹרַתִּי" (גִּיטִין סז, א). וְעַל יָדֵי לְמוֹדֵינוּ זֶה נִזְכָּה "דִּהִתְנַא הַקְּדוֹשׁ
הַרְשָׁב"י ע"ה יִתְעַטֵּר וַיֵּשֶׁב בְּגוֹוֶן כְּמִלְכָּה בְּרֵאשׁ (אור החמה).

מוֹפֵץ לְכֹל מְטוֹרוֹת רוּחַ כָּלֵל - לְקְרוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וּבְסִפְרָא דְּאִי יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי בַב"א
"וַיַּחַד שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל" לְסִיּוּם כָּל אֲדָרָא דְּמִשְׁכַּנָּא בְּדָקָה אַחַת
"קוֹדֶשׁא בְּרִידָה הוּא וַיִּשְׁרָאֵל חַד הוּא"

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יָדֵי "מִפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי",
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

אדרת דמשפנא

זוהר משפטים דף קכ"ב ע"ב

תניא ברזא דרזין, רישא דמלכא, אתתקן בחדס ובנבורה. בהאי רישא, תליין שערי, נימין על נימין, דאינון כל משיכותא דמתאחדן בהו עלאי ותתאי. מארי דמארין, מארי דקשוס, מארי דמתקלא, מארי דיבבא, מארי דיללה, מארי דדינא, מארי דרחמי, וטעמי אזרייתא, ורזי אזרייתא דבין, מסאבן, בלהו אקרין שערי דמלכא, בלומר משיכותא דאתמשך ממלכא קדישא, וכלא נחית מעתיקא סתימאה. (קדישא).

מצחא דמלכא, פקידותא דתיבנא, בך אתפקדן בעובדייהו, וכך אתגליין חובייהו, בדין אקרי מצחא דמלכא. בלומר, גבורה אתתקף בדיניו, ואתפשט בסטרוי, ודא אשתני ממצחא דעתיקא קדישא, דאקרי רצון.

עיינין דמלכא, אשגחותא דכלא, אשגחותא דעלאין ותתאין, וכל אינון מארי אשגחותא הכי אקרין. בעייניו, גווינין אתאחדן, ואינון גווינין אקרין, כל אינון מארי אשגחותא דמלכא, כל חד בפום ארחה, וכלהו גווינין דעינא אקרין. כמה דאתחזי אשגחותא דמלכא, הכי גווינין מתערין.

גביני דעיניו, אקרין, אתר דיחבין אשגחותא, לבלהו גווינין מארי אשגחותא. הני גבינין לגבי דלתתא, גבינין לאשגחותא מההוא נהרא דנגיד ונפיק, אתר לאתמשבא מההוא נהרא, לאסתחאה בחורא דעתיקא, מחלכא דנגיד מאמא. דכך גבורה מתפשטא, ועיינין מלהטן בגוון סומקא, נהיר עתיקא קדישא חורא דיליה, ולחטא באמא, ואתמלייא מחלכא, וינקא להני, (לכלא) ואסתחן בלהו עייניו, בההוא חלכא דאמא,

דַּאתְנַנִּיד וְנַפִּיק תְּדִיר. תְּדָא הוּא דְכָתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) רוֹחֲצוֹת בְּחֶלֶב.
בְּחֶלֶב דְּאֵמָא, דְנַנִּיד תְּדִירָא וְלֹא פְסִיק.

חֻטְמָא דְמִלְכָא קַדִּישָׁא, תְּקוּנָא דְפְרָצוּפָא, כַּד מִתְפַּשְׁטוֹן גְּבוּרִין, וּמִתְאַחֲדוֹן
בְּחֶדָא, אֵינֻן חֻטְמָא דְמִלְכָא קַדִּישָׁא. וְאֵינֻן גְּבוּרִין מִחַד גְּבוּרָה
אַחֲדוֹן וְנַפְקוּן. וְכַד דֵּינִין מִתְעָרִין, וְנַפְקוּן מִסְטְרִייהוּ, לֹא מִתְבַּסְּמוּ, אֲלֵא
בְתַנְנָא דְמִדְבַּחָא. וְכַדִּין כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית ח) וַיֵּרַח יי' אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַת. שְׂאֵנִי
חֻטְמָא דְעֵתִיקָא, דְלֹא אֲצִטְרִיד, דְחֻטְמָא דְעֵתִיקָא, אַרְךְ אַפִּים בְּכֻלָּא
אַקְרִי, וְתַהוּא נְהִירוֹ דְחֻטְמָא סְתִימָא, אַקְרִי חֻטְמָא דִּילִיָּה. וְתֵינֵנו תְּהֵלָה,
דְכָתִיב, (תְּהֵלָה לְדוֹד וּבְתִיב) (יִשְׁעִיה מַח) וְתֵהֲלֵתִי אַחֲטָם לְךָ. וְעַל דָּא אַתְעָר דְּדוֹד
מִלְכָא, (תְּהֵלִים קַמָּה) תְּהֵלָה לְדוֹד וְגו'.

אוֹדֵנִין דְמִלְכָא, כַּד רַעְנָא אֲשַׁתְּכַח, וְאֵמָא יִנְקָא, וְנִהִירוֹ דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא
אַתְנַהִיר, מִתְעָרִין נְהִירוֹ דְתַרִּין מוֹחִי, וְנִהִירוֹ דְאַבָּא וְאֵמָא, כֹּל
אֵינֻן דְאַקְרוּן מוֹחִי דְמִלְכָא, וּמִתְלַחֲטוּן בְּחֶדָא. וְכַד מִתְלַחֲטוֹן בְּחֶדָא, אַקְרוּן
אַזְנֵי יי'. דְהָא אַתְקַבִּילַת צְלוֹתְהוֹן דִּישְׂרָאֵל. וְכַדִּין אַתְעָרוּתָא לְטַב וּלְבִישׁ,
וּבְאַתְעָרוּתָא דָּא, מִתְעָרִין מְאִרֵי דְנַדְפִין, דְנַטְלִין קְלוּין דְעֵלְמָא, וּבְכֵלְהוּ
אַקְרוּן אֲזְנֵי יי'.

אַנְפּוּי דְמִלְכָא, נְהִירוֹ דְאַבָּא וְאֵמָא, וְאַתְפַּשְׁטוּתָא דְלֵהוֹן, דְנַחֲרִין וְסַחֲרִין,
וְלֵהֲטִין בְּהַאי רִישָׁא דְמִלְכָא. וְכַדִּין סַחֲדוּתָא אֲסַתְהַד בְּמִלְכָא (נ"א
בְּמִלְכָא דְמִלְכָא) מְנִיְהוּ. דִּיוֹקְנָא דְמִלְכָא, יִקְרוּתָא מְכֻלָּא. מְרִישָׁא שְׂאִרֵי חֶסֶד
עֲלָא, וְגְבוּרָה. וְנִהִירוֹ דְאַבָּא וְאֵמָא אַתְפְּלַג, נְהִירוֹ דְאַבָּא בְּתַלַּת נְהוּרִין,
וְאֵמָא בְּתַרִּין, הָא חֲמֻשָּׁה. חֶסֶד וְגְבוּרָה בְּחַד נְהוּרָא, הָא שִׁיתָא. לְבַתָּר,
אַתְעָטַר חֶסֶד, וְאַתְלֵהִיט (וְאַתְנַהִיר) בְּתַרִּין נְהוּרִין דְאַתְנַהִיר וְאֵינֻן תְּמַנְיָא.
(נ"א לְבַתָּר אַתְעָטַר) וְגְבוּרָה, אַתְנַהִיר בְּחַד, הָא תְשַׁעָה. וְכַד מִתְחַבְּרִין בְּלֵהוּ

אוֹהַר תְּמִירָה

נְהוֹרִין בְּחֵדָא, אַקְרוּן דִּיּוֹקְנָא דְמַלְכָא, וּבְדִין כְּתִיב, (ישעיה מב) יְיָ כְּנֹבֵד
וַיֵּצֵא בְּאִישׁ מַלְחָמוֹת יַעִיר קְנָאָה וְגו'.

שְׂפָוֹן דְּמַלְכָא, הָכִי תַאנָא, כִּד אַתְנַהֵיר נְהִירוֹ דְאַבָּא, נְהִיר בְּתַלְת נְהוֹרִין.
מַחַד נְהוֹרָא, נְהִיר חֶסֶד עֲלָאָה. מַחַד נְהוֹרָא, אַתְנַהֵיר נְהִירוֹ דְאַקְרִי
מוֹחָא דְמַלְכָא. וְחַד נְהוֹרָא, חֲנֻה תְּלִי, עַד דְאַתְנַהֵיר נְהִירוֹ דְאַמָּא. וְכִד
אַתְנַהֵיר אַתְנַהֵיר בְּחַמֶּשׁ נְהוֹרִין.

כְּמֵאִי אַתְנַהֵיר, מַחַד שְׁבִילָא דְטְמִיר וְנִגְוִי, (דף קכ"ג ע"א) דְאַתְדַּבֵּק בֵּיה
אַבָּא, דְכְּתִיב, (איוב כח) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְגו'. כְּמָה דְאַתְדַּבֵּק
דְכוּרָא בְּנוֹקְבָא, וְאַתְעַבְרַת, וְאוֹלִידַת, וְאַפִּיקַת חֶמֶשׁ נְהוֹרִין. (ד"א מאינן חֶמֶשׁ)
וּמֵאִינוּן חֶמֶשׁ נְהוֹרִין, אַתְגְּלִיפוּ חֶמְשֵׁין תְּרַעִין, דְנְהוֹרִין סְנִיאִין. חֶמְשֵׁין
אַינוּן, לְקַבְּלִיהוּן, תִּשְׁעֵי וְאַרְבַּעִין פְּנִים טְהוֹר, תִּשְׁעֵי וְאַרְבַּעִין פְּנִים טְמֵא,
בְּאוֹרֵייתָא, אֲשֶׁתָּאֵר חַד, וְהֵאִי חַד אַתְנַהֵיר בְּכֻלָּא, וְהֵהוּא דְאַבָּא, חֲנֻה תְּלִי.
כִּד מִתְחַבְּרֵן בְּחֵדָא, וּמִתְנִישְׁבֵן בְּמַלְכָא, אַקְרוּן שְׂפָוֹן דְּמַלְכָא. וּבְנִיגֵי כִד,
גְּזַר מַלְיִן דְקִשׁוּט.

וּפּוּמָא, בְּהוּ תְלִיא, פְּתִיחוּתָא דְפּוּמָא. מָאִי פּוּמָא. אֵלָא דַעַת גְּנִיז בְּפּוּמָא
דְּמַלְכָא, דְאַקְרִי תְּפִאָרַת. פְּשִׁיטוּתָא דְתְּפִאָרַת, דְכָל אוֹצְרִין וְכָל
גְּוֹנִין אַתְאַחְדֵן בֵּיה. דְכְּתִיב, (משלי כד) וּבִדְעַת חֲדָרִים וּמְלָאוּ. וְהֵהוּא דַעַת,
הוּא גְּנִיז, בְּאִימָא וּמַלְכָא. וּמַלְיָא כָּל אַדְרִין וְאַכְסְדְּרָאִין. וְכִד אַתְעַר נְהִירוֹ
דְבֵיה וְנִפְיָק, כְּדִין אַקְרִי פַּה יְיָ. וְשְׂפָוֹן דְאַינוּן תְּרִין נְהוֹרִין מֵאַבָּא וּמֵאִימָא,
בְּשַׁעְתָּא דְאַתְעַרְעֵן בְּהֵהוּא נְהִירוֹ דְדַעַת, מִתְחַבְּרֵן בְּחֵדָא, וּמַלְיִן אַתְגְּזֵרוּ
בְּקִשׁוּט, בְּחֶכְמָה בְּתְבוּנָה וּבְדַעַת. וּבְדִין, כָּל מַלְיִן דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
בְּאַלִּין אַתְגְּזֵרוּ.

נְהִרִין תְּלַת אַלִּין, וְעֵיילִין בְּגוֹ לְגוֹ, וְאַתְעַטְרוּ בְּחַד. וְכִד מִתְחַבְּרֵן בְּעַטְרוֹרָא
חַד, כְּדִין (ס"א) וְכִד מִתְחַבְּרֵן תְּלַת אַלִּין בְּעַטְרוֹרָא חַד וְעֵיילִין בְּגוֹ לְגוֹ וְאַתְעַטְרֵן

בְּחֵד כְּדִין) אֶקְרוֹן (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) חֲבוּ מִמִּתְקִים. וְאֵינוֹן חֵיד דְּמִלְפָּא, וְאֶקְרוֹן,
 מְתִיקָא דְּמִלְפָּא. וְעַל הַאי כְּתִיב, (תְּהִלִּים לז) טַעֲמוֹ וְרָאוּ כִי טוֹב יי'. וּבְהַאי
 חֵיד, תַּלְיִין כָּל אֵינוֹן שְׁלִיטִין וְהוֹרְמָנִין דְּמִלְפָּא, דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים לג) וְכִרוּחַ
 פִּיו כָּל צְבָאָם.

בְּהַאי חֵיד שְׁלִימוּתָא דְּכֻלָּא אֲשַׁתְּכַח. וּבְגִינֵי כַּךְ, כָּל אֲתוּוֹן דְּאֵינוֹן בְּהַאי
 אֲתַר שְׁלִימוּתָא אֲתַחְזִיבָא בְּהוּ. אַחַה"ע, א', (ג"ד) נְהִירוֹ דְּעִתִּיקָא
 קְדִישָׁא סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין. ח', נְהִירוֹ דְּחֻכְמָתָא, דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח וְלֹא
 אֲתַדְבֵּק דְּכְתִיב, (אִיּוֹב כח) לֹא יָדַע אֲנוֹשׁ עֲרֶפֶה. ה', נְהִירוֹ דְּאִימָא, דְּנְהִיר
 וְנִגִיד וְנִפְיָק, וּמִשְׁקֵי לְכֻלָּא, וְיִנְקָא לְבָגִין, עַד דְּמִטִּי תְּהוּא רְבוּת, וּמְלִי
 לְצַדִּיק, וְאִיהוּ אֲתַקְטַר בְּנוֹקְפָא תַתָּאָה, וְאֲתַפְרָכָא מִנִּיה, וְלֹא מִתַּפְרָשִׁין דָּא
 מִן דָּא. תְּוֹר מִגֵּו סוּמְק, דְּכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) הַר תְּמֹרֵר גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה.
 ע', נְהִירוֹ דְּשְׁבַעִין אֲנִפִין, דְּאֲתוּוֹנוּ מִתְּהֵי רִוְחָא, דְּנִפְיָק מִן פּוּמָא, כְּדִין שְׁבַעִין
 שְׁמֵהוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא. לְקַבְּלָהוּן בְּאַרְעָא, (בְּרֵאשִׁית מו) כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית
 יַעֲקֹב הִבָּאָה מִצְרִימָה שְׁבַעִים. דְּהָא יַעֲקֹב אֵילָנָא בְּאַרְעָא, וְאֵינוֹן שְׁבַעִין
 נֶפֶשׁ, שְׁבַעִין עֲנָפִין.

מֵאֵלִין אֲתוּוֹן, נְהִירוֹן אַרְבַּע אַחְרָנִין. מֵא' נְהִיר גִּימ"ל, דְּאִיהֵי אֲנָר טָב
 לְצַדִּיקָיָא, דְּאֶקְרִי גְמוּל, וְעַל דָּא כְּתִיב (יִשְׁעִיָּה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל
 יי'. מֵח' נְהִיר יו"ד, דְּהִיא חֻכְמָתָא, כֻּלָּא אֲסִתִּים בְּיו"ד, דְּאִיהֵי סְתִימָא מִכָּל
 סְטֵרוֹן, וּבְגִין כַּךְ, לֹא אֲשַׁתְּכַח, דְּכְתִיב, (אִיּוֹב כח) וְלֹא תִמְצָא בְּאֶרֶץ חַיִּים.
 מֵה', נְהִיר כ"ף. דְּאִיהוּ נְהִירוֹ וּמִשַׁח רְבוּת, דְּאֲתַרְק מֵאִימָא, לְתַהוּא אֲתַר
 דְּאֲתַקְרִי קְרוֹן, וְאֶקְרִי קְרוֹן מֵיּוֹבֵל. וְדָא מְלֻכּוֹת דְּוֹד. וּבְגִין כַּךְ, לִית מְשִׁיחָא,
 אֵלָא בְּרֹזָא דְּכ"ף.

ק' מע' נהיר ק', כְּמָה דַע' שְׁבַעִין, כִּד ק' מֵאָה, דְּאִינוּן שְׁלִימו, וְהָכִי הוּא, וּבְגִין כִּד, בְּהָאֵי חִיד שְׁלִימו דְּכֵלָּא. (ד"א שְׁלֵמָא דְכֵלָּא) וְכֹל מָאן דִּידַע רָזָא דָא, וְאִזְדַּהַר בֵּיה, וּפְאָה חוּלְקִיָּה.

גוּפָא דְּמִלְפָא, אֲתַפְשֻׁטוּתָא דְּתַפְאָרְת, דְּגוּוֹנִין בֵּיה מִתְחַבְּרִין. דְּרוּעִין דְּמִלְפָא, נְהִירו דְּחֶסֶד וּנְבוּרָה. וּבְגִין כִּד יְמִין וּשְׂמָאל. מַעוּי כְּדַעַת אֲתַתְקֶנּוּ, עֵייל בְּרִישָׁא, אֲתַתְקֶן וְאֲתַפְשֻׁט לְגו, וּבְגו גוּפָא.

שׁוּקִין אֲתַאחְדִין בְּתַרִין נְהוּרִין, וְאִינוּן תַּרִין נְהוּרִין מִמָּש. שׁוּקִין וְתַרִין בְּלִיִין. בְּלָהו (ס"א תַּלְיִין וּמִתְחַבְּרִין) מִתְחַבְּרִין בְּאַתְר חַד, דְּתַמְנִין אֲתַכְנַשׁ כָּל רְבוּת, וְכֹל מִשְׁחָא דְּגוּפָא. וּמִתְמֹן, שְׂרִיִין כָּל הַהוּא רְבוּת, לְאַתְר דְּאֲתַקְרִי יְסוּד עוֹלָם. יְסוּד, מִהֵהוּא אֲתַר דְּאֲקַרִי עוֹלָם. וּמָאן אִיהו. נְצַח וְהוּד, וְעַל כֵּן, יִי' צְבָאוֹת שְׁמוֹ בְּרִיד הוּא בְּרִיד שְׁמִיה לְעָלְמ וּלְעָלְמֵי עָלְמִין.

כָּל חֲנֵי תְקוּנִין, אֲתִיִין לְאַתְחַבְּרָא בְּחַד, עַד דְּכָל רְבוּת קַדְשָׁא, נְטִיל כֵּלָּא הָאֵי יְסוּד, וְאַשְׁדֵי לְנוּקְבָא, וּמִתְבָּרְכָא מְנִיָּה. אִימְתִי מִתְבָּרְכָא (דף קכ"ג ע"ב) מְנִיָּה. בְּשַׁעְתָּא דְּאֲתַתְקֶנּוּ דִּינִין דְּלִתְתָּא. וְכַד דִּינִין מִתְתַקְנִין לְתַתָּא, מִתְתַקְנִין לְעֵילָא, וְכֹל תְקוּנִין דְּמִלְפָא, בְּחִדּוּתָא, בְּשְׁלִימו, דְּאִינוּן שְׂמָא קַדִּישָׁא וְהוּה כֵּלָּא חַד. וּבְרִין הוּא שְׂאֲרֵי בְּגוּוֹיָהוּ, דְּכַתִּיב, (תהלים פב) אֱלֹהִים נֶצַח בְּעַדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט.

וְכַד דִּינִין לָא מִתְתַקְנֶן לְתַתָּא, בְּכִיבּוּל חֲכִי לְעֵילָא. דְּכָל תְקוּנִין לָא מִתְיַשְׁרֵן חֲכִי, דְּהָא אִימָא אֲסִתְלַקְתָּ מֵעַל בְּנִין, וּבְגִין לָא יִנְקִי, דְּהָא יְסוּד לָא אֲשְׁדֵי בְּנוּקְבָא, וְכֹל דִּינִין מִתְעָרִין, וְחֻוּיָא תְקִיפָא שְׁלֵטָא. בְּכִיבּוּל, תְקוּנֵי מִלְפָא עַל דִּינָא אֲסִתְלַקוּ, דְּכִינּוּן דְּהָאֵי נוּקְבָא לָא מִתְבָּרְכָא, וְצַדִּיק לָא נְטִיל. וְחֻוּיָא תְקִיפָא שְׁלֵטָא. וְוִי לְעֵלְמָא דִּינְקָא מְנִיָּהוּ.

